

[Udenrigsministeren]

diskutere, hvad man kunne have gjort tidligere, og hvad man kunne gøre anderledes, men i det øjeblik, hvor et enigt Sikkerhedsråd anbefaler en aktion, er vi forpligtet til at følge den beslutning ifølge FN-pagten. Og hvis ikke vi tager den forpligtelse alvorligt, tænk hvad det så kan føre til af afsmittende virkninger i en række af de lande, der ikke på samme klare vis som Danmark har støttet FN gennem årene.

Så spørger hr. Pelle Voigt: Hvad er det for en mystisk rolle, NATO har spillet? Jamen det har der været orienteret grundigt om her i Folketinget. NATO har vedtaget at stille sig til rådighed for FN og for CSCE med fredsbevarende operationer, og det har vi støttet, i bred enighed tror jeg.

Det, der er sket nu, er, at FN har henvendt sig til NATO og bedt NATO være behjælpelig med forskellige analyser og forskellige planlægningsopgaver, herunder planlægningen af den konkrete FN-indsats, som nu skal ske i Bosnien-Herzegovina. Jeg synes, det er en god og fornuftig udnyttelse af ekspertisen i NATO, og jeg vil føje til: Det ville dog være en lykkelig ting, hvis vi i fremtiden kunne se, at når NATO begynder at lave hurtige udrykningskorps og meget andet, kan det blive et element i FN's og CSCE's fredsbevarende indsats. Jeg troede for øvrigt også, at det var SF's politik, men SF har måske også skiftet mening de sidste par dage.

(Kort bemærkning).

Trøjborg (S):

For det første vil jeg gerne sige, at vi behandler jo denne sag på dispensation fra forretningsordenen. Regeringen har bedt os om en meget hurtig stillingtagen til dette beslutningsforslag i en sag, hvor jeg er helt enig med udenrigsministeren: Der er tale om noget andet end de traditionelle FN-opgaver, og der er tale om betydelig større risiko end ved traditionelle FN-opgaver.

For det andet har jeg allerede redegjort for Socialdemokratiets stilling til beslutningsforslaget. Jeg har redegjort for de fem punkter, vi ønsker opfyldt, herunder at det var meget vigtigt for Socialdemokratiet, at der var tale om bred opbakning bag beslutningsforslaget. Ganske vist omfatter beslutningsforslaget kun aktionen i Bosnien-Herzegovina, men enhver ved jo, at vi træffer en beslutning af længere rækkevidde. Den vil netop danne grundlag for

drøftelser om, hvordan vi fremover skal håndtere lignende situationer, og de drøftelser skal naturligvis indgå i kommende forhandlinger om et forsvarsforlig.

For det tredje vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, at regeringen drager nogen logisk konsekvens af spørgsmålet om frivillighed ved at sige, at så må man meddele FN, at vi ikke kan løse opgaven. Vi er i Socialdemokratiet overbeviste om, at det kan lade sig gøre, måske endda meget nemt, at få det nødvendige antal officerer til at stille sig til rådighed for opgaven på frivillig basis.

Jeg synes ikke, tiden er inde til videre diskussion, heller ikke med forsvarsministeren. Jeg synes, tiden er inde til at slå koldt vand i blodet, at vi giver os tid til at overveje situationen under udvalgsarbejdet, diskutere den igennem. Det er en principiel og afgørende vigtig beslutning for os, og det er Socialdemokratiets opfattelse, at problemet bør kunne løses. Og med det som udgangspunkt går vi til et udvalgsarbejde, hvor vi håber, der bliver lejlighed til yderligere drøftelser, også med regeringspartierne.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Nu var udenrigsministeren meget pædagogisk i sit svar på mit spørgsmål om, hvad regeringen egentlig har gjort for at få en bred folkelig debat omkring dette spørgsmål. Ministeren henviste til, at han i sommerens løb havde været ude til forskellige møder, hvor tingene var blevet diskuteret, men alle ved – også i denne sal – at det kommer mere eller mindre som et lyn fra en klar himmel, at det danske militær skal i aktion i Bosnien-Herzegovina.

Jeg synes, at ministeren burde vise sig som et mandfolk og sige, at sagen får nogle kraftige konsekvenser, og netop derfor er det vigtigt, at man får den brede folkelige debat om sagen, som ministeren nævnte tidligere. En bred opbakning i folketings salen om beslutningsforslaget er efter min opfattelse ikke tilstrækkelig. Jeg vil derfor gerne spørge endnu en gang, hr. minister: Hvad har regeringen gjort for at sikre det, som ministeren har været inde på, nemlig en bred folkelig enighed om det, der sker nu i dag eller eventuelt i morgen?

Jeg synes dog, at der er kommet et lille lyspunkt frem under debatten, nemlig at et flertal